

La importància d'escoltar-nos

Romà Casanova, bisbe de Vic

El missatge del Sant Pare per a la Quaresma d'enguany ens convida a parar esment en l'escolta, «ja que la disposició a escoltar és el primer signe amb què es manifesta el desig d'entrar en relació amb els altres». Tots tenim el gran repte de sortir de l'individualisme i fer-nos amb el proïsme. I, de fet, no hi ha res que dolgui més que percebre un trencament entre persones fins al punt de no poder ni adreçar-se la paraula. Al contrari, la gran constatació de la fraternitat i amistat és la capacitat de relacionar-se en l'escolta mútua.

La Quaresma ens convida a sortir de l'individualisme mitjançant l'escolta mútua, base de la veritable fraternitat.

Hem d'avançar més en el fet d'escoltar-nos els uns als altres. La saviesa popular ja ens diu que Déu ens ha donat una boca per a parlar i dues orelles per a escoltar, a fi de subratllar la necessitat d'escoltar abans de parlar. El terme *escoltar* té com a sinònim oir, que en la seva etimologia ens duu al verb llatí *audire*, la qual cosa expressa l'acció de copsar amb l'oïda els sons que s'emeten. No hi pot haver relacions interpersonals sense diàleg, sense escolta mútua. Sovint, però, experimentem dificultats a l'hora de relacionar-nos amb els altres. No és fàcil saber comunicar-se i expressar-se obertament, ni tampoc ho és escoltar i comprendre els altres del tot.

Per a la virtut d'escoltar és necessari el silenci interior, tant per a atendre de veritat l'altre com per a expressar-nos amb la llibertat del qui lluita per vèncer el centrament en un mateix. El silenci interior ens permet d'escoltar i de ser pacients perquè l'altre es comuniqui com pugui o vulgui. El papa Francesc deia que l'escolta és

una espècie de martiri, un sacrifici d'un mateix, perquè significa «treure's les sandàlies en el terreny sagrat del trobament amb l'altre que em parla (cf. Ex 3.5)».

La Quaresma és un temps propici per a l'escolta de la Paraula de Déu, amb tot el que significa de relació amb ell. En concret, Lleó XIV ens exhorta a fer-ho en la litúrgia, que «ens educa per a una escolta més veritable de la realitat entre les moltes veus que travessen la nostra vida personal i social». Entrar en aquesta escola divina és deixar-nos instruir per Déu a fi d'escoltar com ell. El Sant Pare posa com a prova de la veritable escolta de la Paraula de Déu reconèixer que «la condició dels pobres representa un crit que, en la història de la humanitat, interpel·la constantment la nostra vida, les nostres societats, els sistemes polítics i econòmics, i especialment l'Església» (*Dilexi te*, 9).

